

FILOZOFICKÁ FAKULTA Univerzita Karlova

KATEDRA DIVADELNÍ VĚDY

ŠKOLITELSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI NICOLY ŠKVAROVÉ “DĚTI A SMRT: TÉMA SMRTI V ČESKÉM DIVADLE PRO DĚTI A MLÁDEŽ”

Téma dramatické tvorby pro děti a mládež zůstává v českém prostředí stále ještě tématem ne zcela adekvátně reflektovaným. Z mého pohledu je proto potěšitelné, že se na půdě Katedry divadelní vědy v posledních letech objevilo několik závěrečných prací, které se této - v mnoha ohledech velmi klíčové (např. pro rozvoj a “výchovu” budoucího publika) - oblasti divadelní tvorby věnují. Do této linie se řadí i BP Nicoloy Škvarové, která je v jejím případě navíc poměrně logickým vyústěním jejího dlouhodobějšího zájmu o problematiku divadla a dramatu pro děti a mládež (viz její aktivity na divadelně-kulturním blogu “divehovenablogu” či publicistickou spolupráci s ČRo apod.).

Pro svou BP si autorka vybrala jedno konkrétní téma, která nebývá obvykle přímo spojována s (dramatickou) tvorbou pro děti, přesto je její přirozenou a dlouhodobou součástí: smrt. Pokouší se zamýšlet nad tím, jaký prostor je tomuto (v minulosti mnohdy tabuizovanému či alespoň lehce přehlíženému) tématu v současné dramatické (a potažmo i divadelní) tvorbě věnován, jak o něm uvažují současní tuzemští tvůrci a v jakých podobách se v současném českém psaní pro divadlo objevuje/projevuje.

Po poměrně obsírném, leč adekvátním obecnějším úvodu, v němž se snaží čtenáře metodologicky a teoreticky vybavit potřebným povědomím o klíčovém tématu (a to jak z hlediska literárně-kritického, tak psychologického a společenského), se autorka zaměřuje na trojici konkrétních současných děl, na nichž se snaží demonstrovat rozdílné (možné) přístupy současných dramatických/divadelních autorů k tématu smrti. V jednotlivých analýzách se pak (více či méně zdařile) snaží odhalovat dramatickou strukturu jednotlivých (pro potřeby práce poměrně vhodně vybraných) příkladů. A pozornost věnuje i inscenačním podobám s těmito texty spojenými a jejich reflexi.

Bakalářská práce Nicoloy Škvarové je ambiciózním pokusem o pohled na obrovské téma: pohybuje se přitom na pomezí reflexe dramaturgického uvažování, analýzy textů, kritického zhodnocení inscenací i reflexí kritické recepce zkoumaných děl. Autorka se ve svém rozsáhlém textu na některých místech možná trochu ztrácí, přesto je její práce inspirativním a v mnoha ohledech neotřelým a novátorským pohledem do oblasti divadelní a dramatické tvorby pro děti a mládež.

Bakalářská práce jednoznačně splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci, rád ji doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **velmi dobrou**.

V Praze, dne 23. srpna 2019

doc. Mgr. Petr Christov, Ph.D.